

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Snr/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 9017200192
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9017200192.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu H. H., nar. XX.XX.XXXX, G. J. XXXX/XX, XXX XX F. X. H., zastúpený JUDr. Ľubomírom Kaščákom, advokátom so sídlom kancelárie Horná č. 35, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému Výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu, so sídlom Námestie A. Dubčeka č. 1, 812 80 Bratislava, o preskúmania rozhodnutia žalovaného č. CRD-1650-3/2017-VPRNBU z 12. septembra 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou z 24. novembra 2017, doručenou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky totožného dňa, domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. CRD-1650-3/2017-VPRNBU z 12. septembra 2017, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu Národného bezpečnostného úradu č. SP-PB-1955-4/2016-Ž-53902 zo 14. júla 2017, a ktorým žalovaný rozhodol, že žalobcu nemožno podľa § 10 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 14 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z.z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane utajovaných skutočností“) považovať za bezpečnostne spoľahlivú osobu, pretože uviedol nepravdivé údaje v bezpečnostnom dotazníku, a že žalobcu nemožno podľa § 10 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 14 ods. 1, ods. 2 písm. c/ bod 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností považovať za bezpečnostne spoľahlivú osobu, pretože bolo u neho zistené riziko, nakoľko preukázal svojim konaním a vyjadrením nečestnosť, nedôveryhodnosť vo vzťahu k ochrane utajovaných skutočností.

2. Písomným podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 28. marca 2018 vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť s tým, že navrhol, aby súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

3. Podľa § 99 písm. a/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ak žalobca vzal žalobu späť skôr, ako správny súd vo veci rozhodol, správny súd konanie uznesením zastaví.

4. Podľa § 170 písm. b/ SSP nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

5. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť skôr, ako správny súd vo veci rozhodol, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný správny súd (§ 11 písm. a/ SSP) konanie podľa § 99 písm. a/ SSP zastavil, a to bez toho, aby sa zaoberal žalobnými námietkami.

6. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 170 písm. b/ SSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

7. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 5:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.